

Justitsministeriet
Lovafdelingen

21 MAR. 2006

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato:
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-790-0214
Dok.: JOK40528
+ bilag

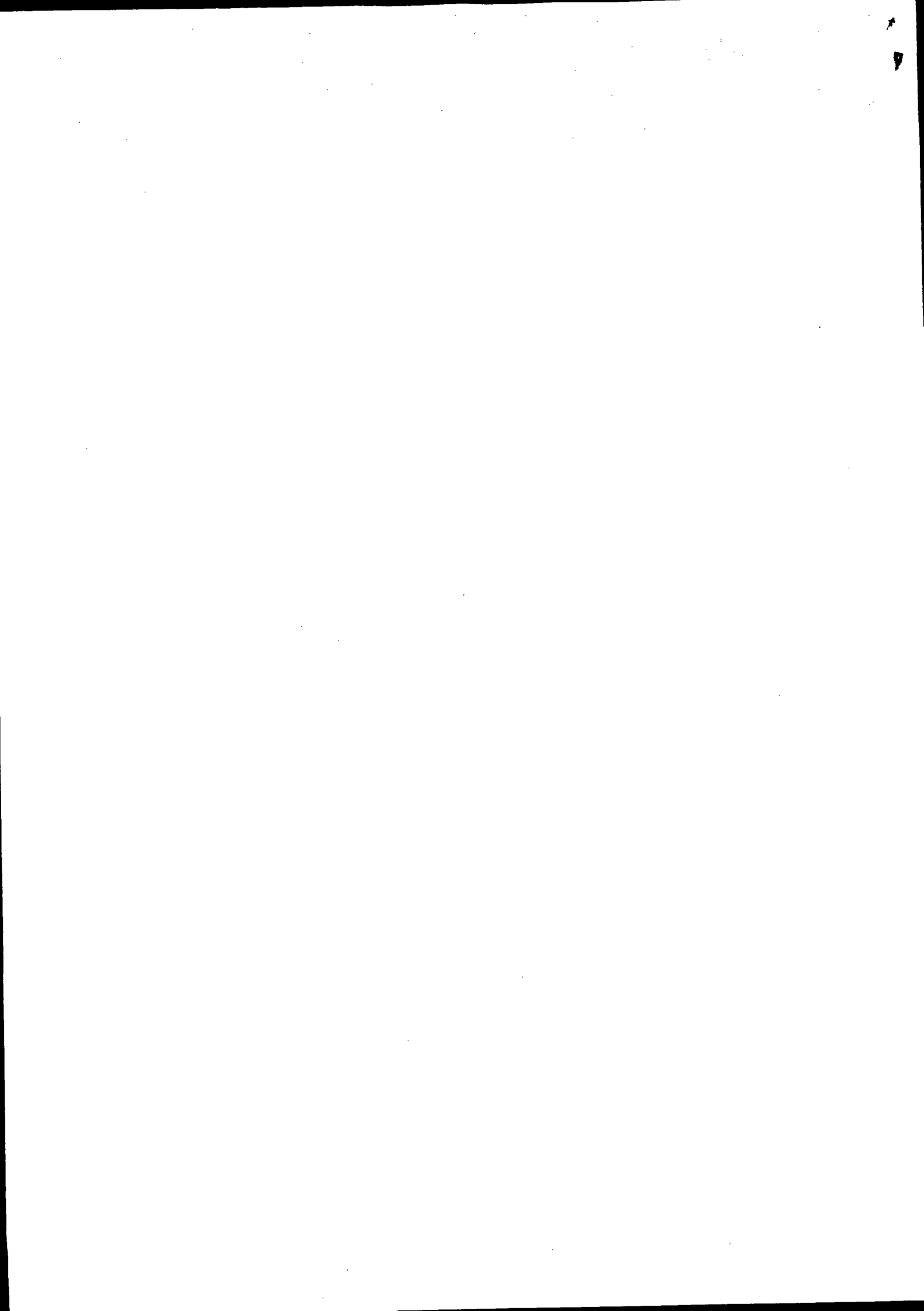
Retsudvalget
REU alm. del - Bilag 505
Offentligt

Afsendt med
21/3-06

Vedlagt fremsendes i 80 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. S 3292 fra medlem af Folketinget Simon Emil Ammitzbøll (RV).

Lene Espersen

Lars Hjortnæs

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-790-0214
Dok.: JOK40527

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3292 fra medlem af Folketinget Simon Emil Ammitzbøll (RV).

Spørgsmål:

”Vil ministeren tage initiativ til at kriminalisere besiddelse af og formidling af videovold (også kaldet happy slapping)?”

Svar:

Straffeloven indeholder ikke en bestemmelse, der kriminaliserer det forhold i sig selv, at en person er i besiddelse af en videosekvens, hvor en anden person udsættes for vold.

Har den person, der er i besiddelse af videosekvensen, selv begået volden eller medvirket hertil, vil den pågældende naturligvis kunne straffes efter straffelovens almindelige regler om vold og medvirken til vold.

Har den pågældende ikke deltaget eller i øvrigt medvirket til voldsudøvelsen, men alene modtaget videosekvensen efterfølgende via f.eks. e-mail eller MMS (billedbesked over mobiltelefonen), vil den pågældende efter omstændighederne kunne ifalde strafansvar, hvis han eller hun uberettiget videreformidler den modtagne videosekvens, jf. straffelovens § 264 d.

Efter straffelovens § 264 d kan en person, der uberettiget videregiver meddelelser eller billeder vedrørende en andens private forhold eller i øvrigt billeder af den pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Udtrykket ”billeder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden” vedrører i praksis navnlig situationer, hvor en person er blevet fotograferet eller videooptaget på et offentligt tilgængeligt sted, og kan f.eks. omfatte videregivelse af billeder af trafikofre, tvangsfjernelse af børn m.v.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil videregivelse af en videosekvens, hvor en person udsættes for vold, efter omstændighederne kunne være omfattet af straffelovens § 264 d. Offentlig

påtale for overtrædelse af straffelovens § 264 d er betinget af, at den forurettede anmoder herom, jf. § 275, stk. 2.

Efter Justitsministeriet vil der efter omstændighederne også kunne være grundlag for at anvende bestemmelsen i straffelovens § 136, stk. 1, hvorefter det er strafbart offentligt - f.eks. på internettet - at tilskynde til voldsudøvelse eller anden forbrydelse. Endvidere vil en person, der, uden at forholdet omfattes af § 136 eller § 266 (om trusler), offentligt fremsætter udtalelser, der tilstræber at fremkalde voldshandlinger eller hærværk, kunne straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år, jf. straffelovens § 266 a.

Efter Justitsministeriets opfattelse udgør de gældende regler i straffeloven et tilstrækkeligt strafferetligt værn mod udbredelse af videovold som nævnt i spørgsmålet.